

Evangelium

...töviskorona...
(Mt 27,29)

Nem tudok azonosulni Márai Sándor versének azon soraival, ahol azt írja:

„Add, hogy gyöngye legyenek, legyőzhető, de élő!”

...Jaj, nekem, jaj, az erősnek!
Jaj, annak, aki győzött!

Koszorú a fején és fázik, didereg.
Jobb a legyőzött

áldozatnak, mert nincs egyedül.
Eltemetik halottaikat, énekelnek
s dalolva visszamennek házaik-
ba. De a hős kívül marad, egye-
dül.”

Mert valóban a hős magára marad, de csak egy ideig. Példája, amiért belehalt, mégis tömegeket szólít meg, hív egybe, alkot közösséget, csüggedéstől és kétségbeeséstől ment meg százakat.

Ma itt áll előttünk a megostorozott és megkoronázott Jézus. Árpádházi Szent Erzsébet óriási példát látott üdvözítőjének gyengeségében. Így kiáltott fel: „hogyan hordhatok én arany koronát, mikor Krisztus töviskoronát viselt értem?” Önértékelésre, alázatra indította őt Krisztus meggyalázott arcának élet teli egyszerűsége.

Amikor Jézus töviskoronájáról beszél Máté evangélista, ahogyan János is, az *akantha* görög szót használják. Ez az akantusz cserje (*magyarul medveköröm*), melynek fényes visszahajló levelei a korinthoszi oszlopfelek legismertebb jellemzője. Egyesek úgy tartják, az akantusz tövises ágaiból fonták Jézus koronáját. Krisztus a golgotai kereszttőn találkozik a jeruzsálemi asszonyokkal, akiket arra, kér, ne miatta, hanem gyermekeik sorsa miatt sírjanak. Majd folytatja: „mert ha a zöldellő fával így tesznek, mi lesz a sorsa a kiszáradt fának?” (Lk 23,31). Jézus koronájáról is eltávolították a leveleket, megtépték. Csak a tövi-

ses ág maradt belőle. Megszagatták, ahogyan Őt is. Ami szép és érték volt, eltávolították róla. Vádlói és ellenségei abban bíztak, ha csak gally marad Jézusból és tanításából, az mielőbbi száradásra van ítélve. Csak egy rossz álom lesz ez a mindennek gondolt három év.

Aquileia püspöke (*Szent Chromatius*) a közösség képét véli felfedezni Jézus koronájában. A bűnből hitre tért ember szimbóluma ez. Itt nem a korona kerek formájára gondol a püspök. Az nem megtérés, hanem egy pontból elindulva, ugyanarra a helyre tartó visszatérés lenne csak. A változás nem a külalakban, hanem az anyag másságában történik. Eddig bűnösök voltunk, szűrtünk. Most, hogy megtértünk, ékkövekkel van díszítve a korona, jócselekedettel és imával. Vétkeinkben vergődve semmi sem jó. Egyik tüskével Istent szúrjuk meg, mert ő a hibás, másikkal embertársainkat, akik állandó problémáink okozói. Talán nem ezért véreznek olyan sokan körülöttünk? Meg vannak szúrva! A hívó ember koronája hálaadástól fénylik. Hogyan is mondja ezt Thomas Mann? „Hát nem az a hős, aki erős? Nem! Hanem aki gyenge, de olyan izzó a lelke, hogy mégis elnyeri a koszorút – az a hős.”

Alexandiai Szent Kelemen vakoknak tartja a katonákat, akik koszorút helyeznek Jézus fejére. Vakok, mert nem ismerik azt a csodát, ami a Sinai hegyen történt. Itt a csipkebokor égő lángjában Isten megmutatta Mózesnek eléghetetlen, utat mutató, soha el nem égő természetét. A gúnyoló katonák, a csipkebokorban nem látják Istent. A gaz mögött nem látják meg az értéket.

De Goethe igen, amikor azt írja: „Majd, hogy csendben megpihen-tem,
a fény frissen szemembe fut;
hátra hagyom habtisza leplem,
az övet és a koszorút.”

Milyen értéket? A semmit birto-
kolni nem akaró, szabad Isten
arcát, aki azt mondja: mindent itt
hagyok, ami az anyagba akar köt-
ni. Az övet és a koszorút.

G.F.

Létige

- 12. v. (Húsvétvasárnap):** Ap-
Csel 10,34a.37-43; Zs
117; Kol 3,1-4; Jn 20,1-9
13. h.: ApCsel 2,14.22-32; Zs 15;
Mt 28,8-15
14. k.: ApCsel 2,36-41; Zs 32; Jn
20,11-18
15. sz.: ApCsel 3,1-10; Zs 104,1-9;
Lk 24,13-35
16. cs.: ApCsel 3,11-26; Zs 8; Lk
24,35-48
17. p.: ApCsel 4,1-12; Zs 117; Jn
21,1-14
18. sz.: ApCsel 4,13-21; Zs 117;
Mk 16,9-15
19. v.: ApCsel 2,42-47; Zs 117;
1Pét 1,3-9; Jn 20,19-31

Anyakönyvi hírek

Temetés:

† Harmath Istvánnét sz. Bálint
Ilonát életének 86. évében márci-
us 30-án utolsó útjára kísértük a
kiskundorozsmai temetőben.

P.Gy.

Teréz anya gondolatai

Oly sok fájdalom van a világon
– testi, anyagi és szellemi. Néme-
lyek szenvedéséért mások kapzsi-
sága a felelős. Az a testi s anyagi
szenvedés, amikor az éhségtől,
otthontalanságtól és mindenféle
betegségtől szenvedünk. Ám a
legnagyobb szenvedés az, ha úgy
érezzük, nem szeretnek minket
és senkink sincsen. Egyre inkább
megerősödik bennem a gyanú.
hogy a legnagyobb szenvedés,
amelyet ember megtapasztalhat,
ha azt érezzük, hogy nem kellünk
senkinek.

K.L.-né és N.-né

A Nagyhét liturgiája I.

A Nagyböjt utolsó hete nagyon gazdag szertartásokban, melyek meglevenítik Jézus földi életének utolsó eseményeit, a halálát és feltámadását. Napról-napra emelik a hangulatot, felkészítenek a Húsvét örömére.

Virágvasárnap:

A Nagyhét előkészítése. Ezen a napon azt ünnepeljük, amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe. Hívei hatalmas lelkesedéssel fogadták, palmaágakkal köszöntötték, ruháikat a földre terítették előtte: „Hozsánna Dávid Fiának” – kiáltották.

Napjainkban barkával vonulnak a hívek a vidékünkön, amelyet a pap megszentel. A piros miseruha, a szentmisén elhangzó Passió már előrevetíti Jézus szenvedését. A hívek a barkákat hazaviszik, hogy otthon is figyelmeztessen, mi nem akarjuk soha megtagadni Jézust.

Szent három nap – hitünk legnagyobb titkát ünnepeljük. A Szent három nap már nem a Húsvétra való előkészület, hanem maga a Húsvét, az ünneplés. A hívek, ha tehetik, részt vesznek a közös liturgián. Ezt segíti, hogy este vannak a szentmisék.

Nagycsütörtök – az Oltáriszentség alapításának ünnepe. Jézus elfogyasztja az utolsó vacsorát a tanítványaival. Ekkor volt az első szentmise és az első szentáldozás is, valamint ekkor mondta el Jézus azokat a szavakat, amelyek minden szentmisén felidéz a pap. Az utolsó vacsora keretében hagyta ránk Jézus a végrendeletét – Úgy szeressük egymást, ahogy Ő szeretett minket. Az utolsó vacsorát már beárnyékolja a fájdalom: Júdás vacsora közben elmegy, hogy elárulja Mesterét. Az ünnepi mise örömben kezdődik, a pap fehér ruhában van. A dicsőség alatt megszólalnak a harangok, az orgona, majd egész Nagyszombattig nem lehet hallani őket – Rómába mennek.

A szentmise innentől csendes –

jelzi, hogy drámai események előtt állunk. Szokás ilyenkor lábmossa szertartását végezni, aminek keretében a pap megmossa a ministránsok, oltárszolgák lábát, felidézve Jézus nagycsütörtöki tettét.

A vacsora után Jézus kimegy apostolaival az Olajfák Hegyére, ott félrevonul és bűneink terhe alatt vérrel verejtékezik. Majd megérkezik Júdás a katonákkal – Jézust elfogják. Áldozás után a pap az Oltáriszentséget a mellékoltárra viszi, ott lesz egészen a feltámadásig. A szentmise végén megfosztja díszeitől az oltárt. A tabernákulum nyitott ajtaja emlékeztet minket Jézus elhurcolására. A mise végén csendes kivonulás történik, áldás és elbocsátás nélkül.

Nagy péntek:

Jézus szenvedésének és halálának napja. Szigorú böjti nap. Jézust megostorozták, majd halálra ítélték. Felvonszolta a keresztre feszítették. Hosszú szenvedés után, délután 3 órakor kilehelte lelkét. Ezen a napon nincsen szentmise, csak liturgia és áldozás. A pap piros ruhát visel. A liturgia 3 fő részből áll.

Az Ige liturgiája: evangélium helyett Jézus szenvedésének története hangzik el, majd könyörgések.

Kereszthódolat: Jézus holtan függ a kereszten. A pap leleplezi a kendővel fedett feszületet. A feszület elé járulva hódolatukat fejezik ki a hívek. Azért hódolunk előtte, hogy tudatosítsuk magunkban, mennyire nagy volt a bűneink váltságdíja.

Közös áldozás: Ez az év egyetlen napja, amikor sehol a világban nincsen szentmise. Mivel nincsen átváltoztatás, ezért a szentáldozás az előző szentmiséről visszamaradt Oltáriszentséggel történik. A szertartás végén nincs áldás, nincs elbocsátás, teljes csendben ér véget.

N.-né

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Mária Magdolna** volt. Így ír erről Márk evangéliuma: „Jézus miután a hét első napján reggelén feltámadt, először Mária Magdolnának jelent meg, akiből a hét ördögöt kiűzte.” (Márk 16,9)

Új kérdésünk: **Az ószövetségi papok ruházatának része volt egy kiegészítő. Mi volt a neve?** (Kivonulás 28,15)

1. melltáska?
2. válltáska?
3. övtáska?
4. hátitáska?

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a április 26-i számban közöljük. A Józseffel kapcsolatos játék nyertese: **Kereszti Gábor-né** volt.

M.L.

Hirdetések

AMENNYIBEN A JÁRVÁNY-ÜGYI HATÓSÁG ÉS A MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KAR ENGEDÉLYEZI, ÚGY A KÖVETKEZŐ PROGRAMOK LENNÉNEK (LESZNEK) PLÉBÁNIÁNKON:

- Április 13. Húsvéthétfő: reggel 7 és délelőtt 9-kor vannak szentmisék.
- 13-án fatimai imaóra lesz délután 4 órai kezdettel
- Jövő vasárnap a katolikus kör tartja találkozóját a plébánia közösségi termében délután 4 órai kezdettel

Minden kedves kiskundorozsmai Testvéremnek imádságos és türelmes húsvéti ünnepeket kívánok!

P.Gy.

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895
Sztríha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (tördelés), Szalkai Attila (tördelés)